

به نام خدا

گزارش گشایش مسیر زمستانی در دیواره لشکرگاه

دیواره لشکرگاه یکی از زیباترین و باشکوهترین دیواره های طبیعی در گیلان است که متأسفانه تاکنون در روی آن فعالیت فنی جدی صورت نگرفته است. تا آنجا که ما می دانیم اولین بار این دیواره توسط آقایان افشین سعدی و علیرضا صدری در مسیرهایی مورد پیمایش قرار گرفت ، بعد از آنها مرحوم نیما رستمی در همان سالها دیواره را مورد بررسی قرار داد و گزارشی هم در مورد قابلیت های این دیواره به هیئت استان ارائه نمود. آخرین فعالیتی که در محدوده این دیواره صورت پذیرفت شاید توسط آقایان رسول جهاننیده و رسول میر ابراهیمی بوده است که آنها نیز دیواره را ریزشی تشخیص دادند و از فعالیت بر روی آن صرف نظر نمودند. (بر اساس آنچه شنیده شده)

سکوت این دیواره تا سال گذشته ادامه داشت و در طول این سالها هیچ مسیری در روی آن گشایش پیدا نکرد. شاید دلیل آن را بتوان در تصور ریزشی بودن بعضی قسمتهای آن یا طولانی بودن مسیر دسترسی آن و یا ناشناخته بودن منطقه در نظر گرفت.

پاییز سال گذشته آقایان امید کیایی فر و حجت جعفری به اتفاق اینجانب پس از یک دوره بررسی دیواره جهت گشایش یکی از بلندترین مسیرها ی ان (مسیر کتیبه) وارد منطقه

شدیم و توانستیم یک کارگاه زنجیری جهت فرود را با مته دستی نصب نماییم. پس از آن چند بار در حالی که از عظمت دیواره متعجب بودیم مسیر را فرود کردیم و امسال نیز با کمک آقای جعفری چندین تن سنگ ناپایدار راجهت ایمنی بیشتر از مسیر پاکسازی کردیم.

هدف ما کار بر روی مسیرهای نو و بکر در نقاط چالش برانگیز است و نکته مهم برای ما این است که این کارها را به صورت تیمی انجام دهیم از اینرو به کلیه دوستانی که در داخل و خارج استان در عرصه گشایش مسیر فعال هستند از مدتها قبل اطلاع رسانی شد و از آنها دعوت گردید تا جهت همکاری در برنامه ها حضور داشته باشند.

خوشبختانه در خلال این اطلاع رسانیها با مساعدت و پشتیبانی همورد خوبمان سرکار خانم منیره شجری کهن از آقای حمید شفقی یکی از بزرگترین دیواره نوردان کشور توسط خانم کهن دعوت بعمل آمد تا برای گشایش مسیر های نو در دیواره همکاری نمایند.

در نهایت روز شنبه چهارم بهمن آقای شفقی و شاگردشان , آقای جعفری و اینجانب در هوایی بسیار سرد به زیر دیواره رفته و در غالب دو کرده دومسیر را از پایین شروع به گشایش نمودیم.

مسیر اول را آقای شفقی به همراه شاگردشان خانم زهره آغاز کردند. آقای شفقی مسیر را از پایین با تبحر ابزار گذاری نمودند و پس از رسیدن به نقطه پیش فرض کارگاه با دریل کارگاه تک روله ای را نصب نمودند.

بزرگترین مشکل ما سرمای زیاد دیواره بود که به محض دست زدن به سنگها دستها یمان را در آستانه یخ زدگی قرار می داد. من و حجت مسیر دوم را آغاز کردیم و من صعود کردم و در نقاط مناسب ابزار گزاری می کردم. روی ابزار نشسته و با دریل برای میانیه‌ها سوراخکاری مینمودم. سرانجام کارگاه نیز نصب شد. حجت و خانم زهره نیز میانیه‌های تکمیلی را با دریل نصب نمودند.

درجه سختی هر دومسیر ۱۰a تشخیص داده شد. اهمیت این گشایش در سبک آن بود که از پایین به بالا انجام شد و زمستانی بودن آن نیز در نوع خود بر اهمیت این کار افزود.

به پیشنهاد خانم شجری کهن مسیر اول مسیر **دامون** نام گرفت و مسیر دوم **زیرو** یعنی صفر درجه نامیده شد تا یاد آور سرمای آن روز باشد.

امیدوارم که بتوانیم از حضور تمام دوستان سنگنورد مان در داخل استان در برنامه های آینده بیشتر استفاده کنیم. از خانم شجری کهن نیز به خاطر همه زحماتشان برای اجرای این برنامه تشکر می نمایم.

موفق باشید

شهرام فرهنگی